

hodowli psów ras polskich w Oddziale Bydgoskim Związku Kynologicznego w Polsce). Pozostałe doniesienia zaprezentowano w formie plakatów. Po sesji plakatowej odbyła się dyskusja dotycząca problematyki przedstawionych doniesień. Prezentowana tematyka wzbudziła duże zainteresowanie słuchaczy, a całe spotkanie było doskonałą okazją do wymiany poglądów na tematy związane z szeroko pojętą problematyką w hodowlach zwierząt towarzyszących i dzikich.

Wszystkie prace prezentowane na tegorocznym spotkaniu znalazły się w materiałach Zjazdu (Produkty lokalne pochodzenia zwierzęcego szansą rozwoju regionalne-

go. LXXX Zjazd Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, Bydgoszcz, 21-23 września 2015).

Po części doniesieniowo-plakatowej odbyły się wybory przewodniczącego Sekcji na kadencję 2015-2019.

W wyniku przeprowadzonego zebrania i wyborów postanowiono, że przewodniczącym Sekcji Chowu i Hodowli Zwierząt Towarzyszących i Dzikich zostanie ponownie prof. dr hab. Leszek Drozd z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, a jego zastępcą dr hab. Paweł Janiszewski, profesor nadzwyczajny z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Sekretarzem sekcji została wybrana dr inż. Katarzyna Tajchman z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. (**Leszek Drozd**)

Seminarium zootechniczno- weterynaryjne w Poznaniu

Seminarium zootechniczno-weterynaryjne, które odbyło się 25 listopada 2015 roku w Poznaniu, było wspólnym przedsięwzięciem Poznańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, Wielkopolskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, Instytutu Weterynarii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, Katedry Hodowli Bydła i Produkcji Mleka oraz Katedry Żywienia Gospodarki Paszowej UP w Poznaniu, a patronat honorowy sprawowali: Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Prezydent Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Główny Lekarz Weterynarii oraz JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Seminarium poświęcone było pamięci Profesora dr. hab. Czesława Janickiego – człowieka wielce zasłużonego dla Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i zootechniki w Polsce, naukowca specjalizującego się w pracach z zakresu ogólnej hodowli i genetycznego doskonalenia bydła oraz wielkiego działacza społecznego i wspianego dydaktyka. Profesor Czesław Janicki aktywnie działał na terenie UP w Poznaniu: był prodziekanem Wydziału Zootechnicznego, prorektorem ds. studiów, pełnił funkcję wicedyrektora w Instytucie Hodowli i Produkcji Zwierzęcej oraz wiele lat kierował Katedrą Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt. W pierwszych demokratycznych wyborach w 1989 roku został wybrany na posła Sejmu RP, a następnie powołany do rządu Tadeusza Mazowieckiego na stanowisko wicepremiera i ministra rolnictwa. Profesor był zawsze aktywny w pracach na rzecz środowiska akademickiego i rolnictwa, a w uznaniu za swoją działalność został wielokrotnie odznaczony, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz odznaką Zasłużony dla Rolnictwa i Zasłużony dla Akademii Rolniczej. Za swoją pracę na rzecz regionu wielkopolskiego Profesor Czesław Janicki został uhonorowany przez Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego statuetką Złotego Hipolita. W roku 2012, w uznaniu wybitnych zasług na rzecz budowy demokratycznego Państwa Polskiego oraz osiągnięcia w działalności państwowej, publicznej i naukowo-dydaktycznej został odznaczony przez Prezyden-

Fot. 1. Prorektor UP w Poznaniu prof. dr hab. Jan Pikul w obecności uczniów Profesora C. Janickiego – Prezydenta PFHBiPM Leszka Hądzlika i Przewodniczącego Poznańskiego Koła PTZ prof. dr hab. Zbigniewa Sobka, wręcza kwiaty wdowie po Profesorze (fot. W. Andrzejewski)

ta PR Bronisława Komorowskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor Czesław Janicki był członkiem kilku towarzystw naukowych, ale dużą wagę przywiązywał do swojego członkostwa w Polskim Towarzystwie Zootechnicznym, gdzie sprawował przez wiele lat funkcję Przewodniczącego Koła Poznańskiego. Za pracę na rzecz PTZ przyznano Mu Odznakę Honorową PTZ oraz tytuł Członka Honorowego PTZ.

Jego wielkie zaangażowanie w badania oraz zdolności organizacyjne wniosły znaczący wkład w rozwój polskiej myśli zootechniczno-weterynaryjnej. Profesor znakomicie łączył środowiska lekarzy weterynarii i zootechników – przez wiele lat był koordynatorem badań naukowych nad dimerem lizozymu, które doprowadziły do zarejestrowania nowoczesnego leku Lydium-KLP. Ta wielokierunkowa działalność Profesora Czesława Janickiego świetnie wiązała się z tematem Seminarium: „Dimer lizozymu – 25 lat badań”. Celem seminarium było przybliżenie uczestnikom teorii działania zdimeryzowanego lizozymu i jego praktycznego wykorzystania w leczeniu zwierząt.

Uroczystego otwarcia Seminarium dokonał w imieniu JM Rektora Prorektor prof. dr hab. Jan Pikul, który powitał obecnych na sali gości honorowych: wdowę po Profesorze Czesławie Janickim – Celinę Janicką, córkę Profesora – Ewę Janicką-Thomas oraz innych członków rodziny. Po wręczeniu kwiatów prof. dr hab. Zbigniew Sobek – były doktorant prof. Czesława Janickiego i pomysłodawca Seminarium, wygłosił referat wspomnieniowy o Profesorze – człowieku z natury serdecznym, życzliwym, o wielkiej pogodzie ducha, pełnym optymizmu i wiary w powodze-

nie podjętych tematów. Takim właśnie Profesor pozostał w pamięci osób, które go znały.

Po części uroczystej przystąpiono do części referatowej, w czasie której wygłoszono cztery prezentacje. Pierwszy temat „Nowe zjawiska i fakty w odporności (odporności nieswoistej) u ssaków” zaprezentował prof. dr hab. Wiesław Deptuła z Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Szczecinie, który niezwykle interesująco omówił procesy mogące przyczynić się do zasadniczego postępu opanowania różnych stanów patologicznych na tle infekcyjnym i metabolicznym oraz rolę, jaką mogą w tym odegrać nowe receptory PPR i mikropęcherzyki EMP.

Następnie lek. wet. Grzegorz Nowak (NIKA Health Products Sp. z o.o.) przedstawił temat „Dimer lizozymu – zarys historii badań”. Prelegent omówił prace nad stworzeniem substancji leczniczej będącej bazą nowego leku – Lydium-KLP oraz związane z nim główne nurty badawcze i plany na przyszłość.

Prof. dr hab. Marcin Światała z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu zaprezentował referat „Dimer lizozymu jako środek wspomagający antybiotykoterapię”, wykazując jednoznacznie, że zastosowanie dimeru lizozymu w antybiotykoterapii, w której użyto antybiotyków wpływających niekorzystnie na sprawność układu immunologicznego, może w sposób istotny ograniczyć to niepożądane działanie i nasilić ochronę organizmu. Wpływa to znacząco na efekty leczenia, przyspiesza proces zdrowienia oraz minimalizuje wystąpienie zakażeń wtórnych.

W ostatnim wystąpieniu prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu przedstawiła wyniki badań własnych na temat „Immunomodulujące właściwości dimeru lizozymu w warunkach pobudzenia i supresji układu odpornościowego”. Wykona-

Fot. 2. Profesorowa Janicka z wykładowcami – prof. dr hab. Marcinem Światała i prof. dr hab. Bożeną Obmińską-Mrukowicz, dalej córka Ewa i prof. dr hab. Zbigniew Sobek (fot. J. Różańska-Zawieja)

ne przez Panią Profesor doświadczenia na zwierzętach laboratoryjnych wskazują na możliwość praktycznego wykorzystania dimeru lizozymu do farmakologicznej okresowej profilaktyki immunohomeostazy, do potencjalizacji odpowiedzi immunologicznej przy uodpornianiu czynnym oraz do restytucji funkcji układu odpornościowego po jej upośledzeniu lekami lub czynnikami immunosupresyjnymi.

Seminarium zgromadziło ponad 160 uczestników – nie tylko członków PTZ, ale też studentów, doktorantów i współpracowników śp. Profesora Czesława Janickiego, w imieniu których, w przeddzień Seminarium, w obecności członków rodziny, uroczystość złożono wiązanek kwiatów na grobie Profesora.

Zbigniew Sobek

Profesor Tadeusz Konopiński (1894-1965) – pierwszy redaktor naczelny „Przeglądu Hodowlanego”

Ryszard Ziemiński

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Tadeusz Konopiński urodził się 21 października 1894 roku w Wonieściu w Wielkopolsce. Jego życiowy start przypadł na okres zaborów. Po ukończeniu gimnazjum w 1913 roku rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu we Wrocławiu, gdzie było największe skupienie młodzieży polskiej. Wybuch I wojny światowej przerwał Mu studia, gdyż został zmobilizowany do armii pruskiej. Po uzyskaniu niepodległości bardzo aktywnie włączył się w odbudowę państwowości polskiej. W roku 1919 zapisał się na Wydział Rolniczo-Leśny Uniwersytetu Poznańskiego, który kończył w 1920 roku.

Po otrzymaniu dyplomu przystąpił do pracy zawodowej, nie zrywając jednak kontaktu z nauką, już bowiem w 1921 roku uzyskał doktorat nauk rolniczych na podstawie dysertacji „Rozwój i stan obecny hodowli bydła nizinnego w Wielkopolsce z uwzględnieniem najważniejszych prądów krwi”. Od tej pory hodowla i żywienie bydła stały się Jego pasją i ukochaną dziedziną badań.

W sześć lat później na Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie miała miejsce habilitacja dr. Tadeusza Konopińskiego na podstawie rozprawy „Związek między płcią i wiekiem a wycinaniem się zębów u bydła”. Rok 1931 przyniósł młodemu docentowi Konopińskiemu stopień profesora tytularnego na Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie. Jego autorytet był już wówczas uznany nie tylko w kraju, ale i za granicą. Zapraszany, wyjeżdżał wyklądać na tematy związane z hodowlą i ży-